

Si Kristo bilang ang Isa na Nagbibigay sa Atin ng Kapahingahan

Babasahin sa Kasulatan: Gen. 1:26, 31—2:2; Mat. 11:28-30; Exo. 31:12-17

- I. “Pumarito sa Akin ang lahat na mga nagpapagal at nabibigatan, at bibigyan Ko kayo ng kapahingahan. Pasanin ninyo ang Aking pamatok at matuto kayo sa Akin, sapagkat Ako ay maamo at may mapagpakumbabang puso, at makasusumpong kayo ng kapahingahan para sa inyong mga kaluluwa. Sapagkat ang Aking pamatok ay madali at ang Aking pasanin ay magaan”—Mat. 11:28-30:**
- A. Ang magpagal dito ay tumutukoy hindi lamang sa pagpapagal na pagsisikap na tuparin ang mga utos ng kautusan at mga panrelihiyong regulasyon bagkus gayundin sa pagpapagal na pagpupunyaging maging matagumpay sa anumang gawain; sinuman ang nagpapagal nang gayon ay palaging lubhang nabibigatan.
 - B. Pagkatapos purihin ng Panginoon ang Ama, kinikilala ang paraan ng Ama at idinedeklara ang dibinong ekonomiya (bb. 25-27), tinawag Niya ang ganitong uri ng mga tao na lumapit sa Kanya upang mamahinga.
 - C. Ang kapahingahan ay tumutukoy hindi lamang sa pagiging napalaya mula sa pagpapagal at pasanin sa ilalim ng kautusan o relihiyon o sa ilalim ng anumang gawain o responsabilidad, bagkus sa sakdal na kapayapaan at lubos na kasiyahan din.
 - D. Ang pasanin ang pamatok ng Panginoon ay ang kunin ang kalooban ng Ama; hindi ito ang maregulahan o makontrol ng anumang obligasyon ng kautusan o relihiyon o ang maalipin ng anumang gawain, kundi ang mapilit ng kalooban ng Ama.
 - E. Namuhay ang Panginoon ng gayong buhay, hindi nagpapahalaga sa anuman kundi sa kalooban ng Ama (Juan 4:34; 5:30; 6:38); ipinasailalim Niya nang lubusan ang Kanyang sarili sa kalooban ng Ama (Mat. 26:39, 42); kaya, hinihiling Niya sa ating matuto sa Kanya:
 - 1. Kinokopya ng mga mananampalataya ang Panginoon sa kanilang espiritu sa pamamagitan ng pagpasan sa Kanyang pamatok—ang kalooban ng Diyos—at pagpapagal para sa ekonomiya ng Diyos ayon sa Kanyang modelo—11:29a; 1 Ped. 2:21.
 - 2. Ibinigay sa atin ng Panginoon, na mapagpasailalim at masunurin sa Ama sa buong buhay Niya, ang Kanyang buhay ng pagpapasailalim at pagsunod—Fil. 2:5-11; Heb. 5:7-9.
 - 3. Si Kristo ang unang Diyos-tao, at tayo ang maraming Diyos-tao; kailangan nating matuto sa Kanya sa Kanyang lubos na pagpapasailalim sa Diyos at sa Kanyang sukdulang kasiyahan sa Diyos.
 - 4. Ginagawa sa atin ng Diyos ang kalugod-lugod sa Kanyang paningin sa pamamagitan ni Hesu-Kristo upang magawa natin ang Kanyang kalooban (13:20-21); gumagawa ang Diyos sa loob natin kapwa ng pagnanais at ng paggawa para sa Kanyang mabuting kaluguran (Fil. 2:13).
 - F. Ang maging maamo, o mahinahon, ay nangangahulugang hindi labanan ang pagsalungat, at ang maging mapagpakumbaba ay nangangahulugang hindi magkaroon ng mataas na pagtingin sa sarili; sa lahat ng pagsalungat, ang Panginoon ay maamo, at sa lahat ng pagtangga, Siya ay may mapagpakumbabang puso.
 - G. Ipinasailalim Niya nang lubusan ang Kanyang sarili sa kalooban ng Kanyang Ama, hindi nagnanais na gumawa ng anuman para sa Kanyang sarili o umaasang may matatamo para sa Kanyang sarili; kaya, anuman ang sitwasyon ay mayroon Siyang kapahingahan sa Kanyang puso; lubusan Siyang nasiyahan sa kalooban ng Kanyang Ama.
 - H. Ang kapahingahan na ating nasusumpungan sa pamamagitan ng pagpasan sa pamatok ng Panginoon at pagkatuto sa Kanya ay para sa ating mga kaluluwa; ito ay isang panloob na kapahingahan; hindi ito anumang bagay lamang na panlabas sa kalikasan.

- I. Natututo tayo sa Panginoon ayon sa Kanyang halimbawa, hindi sa pamamagitan ng ating natural na buhay kundi sa pamamagitan Niya bilang ating buhay sa pagkabuhay na muli—Efe. 4:20-21; 1 Ped. 2:21.
- J. Ang pamatok ng Panginoon ay ang kalooban ng Ama, at ang Kanyang pasanin ay ang gawain ng pagsasagawa ng kalooban ng Ama; ang gayong pamatok ay madali, hindi mapait, at ang gayong pasanin ay magaan, hindi mabigat.
- K. Ang salitang Griyego para sa *madali* ay nangangahulugang “angkop para gamitin”; kaya, mainam, mabuti, magaan, katamtaman, madali, kalugod-lugod—salungat sa mahirap, malupit, matindi, mapait.
- L. Kung papasanin natin ang pamatok ng Panginoon (ang kalooban ng Ama) at matututo sa Kanya, makasusumpong tayo ng kapahingahan para sa ating mga kaluluwa; ang pamatok ng ekonomiya ng Diyos ay katulad nito; ang lahat ng bagay sa ekonomiya ng Diyos ay hindi isang mabigat na pasanin bagkus isang katamasahan.

II. Sa Exodo 31:12-17, pagkatapos ng mahabang talâ hinggil sa pagtatayo ng pinaninirahang lugar ng Diyos, may pag-uulit ng utos na ganapin ang Sabbath; ayon sa Colosas 2:16-17, si Kristo ang realidad ng Sabbath na kapahingahan; Siya ang ating kakumpletuhan, kapahingahan, katahimikan, at lubos na kasiyahan—Heb. 4:7-9; Isa. 30:15a:

- A. Ang katunayan na ang paningit hinggil sa Sabbath ay kasunod ng pag-aatas para sa gawaing pagtatayo ng tabernakulo ay nagpapahiwatig na sinasabi ng Panginoon sa mga nagtatayo, mga manggagawa, na matuto kung paano magpahinga kasama Niya habang gumagawa sila para sa Kanya.
- B. Kung alam lamang nating gumawa para sa Panginoon ngunit hindi natin alam kung paano magpahinga kasama Niya, tayo ay kumikilos nang salungat sa dibinong prinsipyo:
 - 1. Nagpahinga ang Diyos sa ikapitong araw dahil natapos na Niya ang Kanyang gawain at nasiyahan Siya; nahayag ang kaluwalhatian ng Diyos dahil taglay ng tao ang Kanyang larawan, at maipatutupad na ang Kanyang awtoridad para sa pagsupil sa Kanyang kaaway, si Satanas; hangga’t inihahayag ng tao ang Diyos at tinutuos ang kaaway ng Diyos, ang Diyos ay nasisiyahan at nakapagpapahinga—Gen. 1:26, 31—2:2.
 - 2. Kalaunan, ang ikapitong araw ay ginunita bilang Sabbath (Exo. 20:8-11); ang ikapitong araw ng Diyos ay ang unang araw ng tao.
 - 3. Inihanda ng Diyos ang lahat ng bagay para sa katamasahan ng tao; pagkatapos likhain ang tao, hindi siya sumama sa gawain ng Diyos; pumasok siya sa kapahingahan ng Diyos.
 - 4. Nilikha ang tao hindi upang gumawa muna kundi upang masiyahan sa Diyos at magpahinga kasama ng Diyos (cf. Mat. 11:28-30); ginawa ang Sabbath para sa tao, hindi ang tao para sa Sabbath (Marc. 2:27).
- C. Sinasabi sa Exodo 31:17, “Sa loob ng anim na araw ay ginawa ni Jehovah ang langit at lupa, at sa ikapitong araw Siya ay nagpahinga at napanariwa”:
 - 1. Ang Sabbath ay hindi lamang isang kapahingahan sa Diyos bagkus isa ring pagpapanariwa sa Kanya.
 - 2. Nagpahinga ang Diyos pagkatapos makumpleto ang Kanyang gawain ng paglikha; tiningnan Niya ang Kanyang gawa, ang kalangitan, ang lupa, at ang lahat ng buhay na bagay, lalo na ang tao, at sinabing, “Napakabuti!”—Gen. 1:31.
 - 3. Napanariwa ang Diyos sa tao; nilikha ng Diyos ang tao sa Kanyang sariling larawan na may espiritu nang sa gayon ay magkaroon ang tao ng pakikipagsalamuha sa Kanya; ang tao, kung gayon, ay pagpapanariwa sa Diyos—b. 26; 2:7; cf. Juan 4:31-34.
 - 4. Ang Diyos ay isang “binata” bago Niya nilikha ang sangkatauhan (cf. Gen. 2:18, 22); ninanais Niyang tanggapin Siya, ibigin Siya, mapuspos Niya, at ihayag Siya ng tao upang maging Kanyang asawang babae (2 Cor. 11:2; Efe. 5:25); sa walang hanggang hinaharap ang Diyos ay

- magkakaroon ng asawang babae, ang Bagong Herusalem, na tinatawag na asawang babae ng Kordero (Apoc. 21:9-10).
5. Ang tao ay tulad ng nakapananariwang inumin na pumapawi sa uhaw ng Diyos at nagbibigay-kasiyahan sa Kanya; nang matapos ng Diyos ang Kanyang gawain at nagsimulang magpahinga, taglay na Niya ang tao bilang Kanyang kasama.
 6. Sa Diyos ang ikapitong araw ay isang araw ng kapahingahan at pagpapanariwa; gayunpaman, sa tao, ang kasama ng Diyos, ang araw ng kapahingahan at pagpapanariwa ay ang unang araw; ang unang araw ng tao ay isang araw ng pagtatamasa.
- D. Isang dibinong prinsipyo na hindi hinihiling sa atin ng Diyos na gumawa hangga't hindi pa tayo nakapagtatamasa; pagkatapos ng isang ganap na pagtatamasa kasama Niya at sa Kanya, maaari na tayong gumawa kasama Niya:
1. Kung hindi natin alam kung paano magtamasa kasama ng Diyos, kung paano tamasahin ang Diyos Mismo, at kung paano mapuspos ng Diyos, hindi natin malalaman kung paano gumawa kasama Niya at maging kaisa Niya sa Kanyang dibinong gawain; tinatamasa ng tao kung ano ang naisakatuparan ng Diyos sa Kanyang gawain.
 2. Sa araw ng Pentecostes ang mga disipulo ay napuspos ng Espiritu, na nangangahulugang napuspos sila ng pagtatamasa sa Panginoon; dahil napuspos sila ng Espiritu, inakala ng iba na sila ay lango sa alak—Gawa 2:4a, 12-13.
 3. Sa katunayan, sila ay napuspos ng pagtatamasa sa makalangit na alak; tanging pagkatapos nilang mapuspos ng pagtatamasang ito na nagsimula silang gumawa kasama ng Diyos sa loob ng kaisahan sa Kanya; ang Pentecostes ang unang araw ng ikawalong linggo; samakatwid, hinggil sa araw ng Pentecostes, makikita natin ang prinsipyo ng unang araw.
 4. Sa Diyos, isa itong bagay ng paggawa at pagpapahinga; sa tao, isa itong bagay ng pagpapahinga at paggawa.
- E. Sa paggawa ng dibinong gawain ng Diyos na itayo ang ekklesia, na isinasagisag ng gawain upang itayo ang tabernakulo, kailangan nating magtaglay ng isang tanda na magpapahiwatig na tayo ay bayan ng Diyos at na kailangan natin Siya; sa gayon, magkakaroon tayo ng kakayahang gumawa hindi lamang para sa Diyos bagkus kasama rin ng Diyos sa pamamagitan ng pagiging kaisa ng Diyos; Siya ay magiging kalakasan natin upang gumawa at enerhiya natin upang makapagpagal:
1. Tayo ay bayan ng Diyos, at dapat tayong magtaglay ng isang tanda na kailangan natin Siya upang maging ating katamasahan, kalakasan, enerhiya, at lahat-lahat nang sa gayon ay magkaroon tayo ng kakayahang gumawa para sa Kanya upang parangalan at luwalhatiin Siya.
 2. Ang Sabbath ay nangangahulugang bago tayo gumawa para sa Diyos, kailangan nating tamasahin ang Diyos at mapuspos Niya; ipinangaral ni Pedro ang ebanghelyo sa pamamagitan ng nagpupuspos na Diyos, ng nagpupuspos na Espiritu; samakatwid, si Pedro ay may tanda na siya ay kamanggagawa ng Diyos, at ang kanyang pangangaral ng ebanghelyo ay isang karangalan at kaluwalhatian sa Diyos—b. 14.
 3. Bilang bayan ng Diyos, kailangan nating magtaglay ng isang tanda na tayo ay nagpapahinga muna kasama ng Diyos, nagtatamasa muna sa Diyos, at napupuspos muna ng Diyos, at pagkatapos tayo ay gumagawa kasama ng mismong Isa na pumupuspos sa atin; higit pa rito, hindi lamang tayo gumagawa kasama ng Diyos bagkus gumagawa rin tayo bilang mga kaisa ng Diyos.
 4. Sa ating pagsasalita sa bayan ng Diyos, kailangan natin palaging hangaring magtaglay ng isang tanda na ang Panginoon ay ang ating kalakasan, ating enerhiya, at ating lahat-lahat para sa paghahain ng salita—2 Cor. 13:3; Gawa 6:4.
- F. Ang ganapin ang Sabbath ay isa ring walang hanggang kasunduan, o tipan, na nagbibigay-katiyakan sa Diyos na tayo ay magiging kaisa Niya sa pamamagitan ng pagtatamasa muna sa

Kanya at pagiging napuspos Niya at pagkatapos sa pamamagitan ng paggawa para sa Kanya, kasama Niya, at sa loob ng kaisahan sa Kanya—Exo. 31:16:

1. Isang seryosong bagay ang gumawa para sa Panginoon sa pamamagitan ng ating sarili nang hindi Siya tinatanggap at tinatamasa sa pamamagitan ng pag-inom at pagkain sa Kanya—cf. 1 Cor. 12:13; Juan 6:57.
 2. Habang nagsasalita si Pedro sa araw ng Pentecostes, sa panloob ay bumabahagi siya kay Hesus, iniinom at kinakain Siya.
- G. Ang Sabbath ay isa ring bagay ng pagpapabanal (Exo. 31:13); kapag tinatamasa natin ang Panginoon at pagkatapos ay gumagawa kasama Niya, para sa Kanya, at sa pamamagitan ng pagiging kaisa Niya, kusang-kusa na tayo ay napababanal, naibubukod tungo sa Diyos mula sa lahat ng bagay na pangkaraniwan, at natitigmakan ng Diyos upang halinhan ang lahat ng bagay na makalaman at natural.
- H. Sa buhay-ekklesia, maaaring gumagawa tayo ng maraming bagay nang hindi muna nagtatamasa sa Panginoon at nang hindi naglilingkod sa Panginoon sa pamamagitan ng pagiging kaisa ng Panginoon; ang gayong uri ng paglilingkod ay nagreresulta sa espiritwal na kamatayan at sa pagkawala ng salamuha sa Katawan (bb. 14-15).
- I. Ang lahat ng bagay na may kaugnayan sa pinaninirahang lugar ng Diyos ay naghahatid sa atin sa iisang bagay—sa Sabbath kasama ang kapahingahan at pagpapanariwa nito sa Panginoon; sa buhay-ekklesia, tayo ay nasa tabernakulo, at ang tabernakulo ang naghahatid sa atin tungo sa kapahingahan, tungo sa pagtatamasa sa layunin ng Diyos at sa kung ano ang Kanyang ginawa!
- J. Ang gawaing pagtatayo ng tabernakulo at ng lahat ng kasangkapan nito (sumasagisag sa gawain ng Panginoon na itayo ang ekklesia) ay dapat magsimula sa pagtatamasa sa Diyos at magpatuloy sa mga pagitan ng pagpapanariwa sa pamamagitan ng pagtatamasa sa Diyos; ipahihiwatig nito na hindi tayo gumagawa para sa Diyos sa pamamagitan ng ating sariling kalakasan, kundi sa pamamagitan ng pagtatamasa sa Kanya at sa pamamagitan ng pagiging kaisa Niya; ito ang ganapin ang prinsipyo ng Sabbath nang taglay si Kristo bilang panloob na kapahingahan sa ating espiritu.